ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΠΑΣΟΚ

29-4-1977

Ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
Ἀνδρέα Γ. Παπανδρέου
στήν Συνεστίαση τῆς Ἐπιτροπῆς Νεολαίας στή "Καλύβα"
στίς 29 Ἀπρίλη 1977

Ἡ ἀποψινή ἄμεση ἐπαφή πού ἔχω μέ τή Νεολαία τοῦ ΠΑΣΟΚ μοῦ δίνει ἰδιαίτερη χαρά καί συγκίνηση. Ἡ Νεολαία μας, ὁ πιό δυναμικός καί ἀγωνιστικός χῶρος τοῦ Κινήματός μας, εἶναι πηγή ἐλπίδας καί περηφάνειας γιά ὅλους μας καί ἐγγύηση γιά τή μελλοντική πορεία τοῦ Κινήματός μας.

Γίνεται συχνά ἡ ἀντιπαράθεση ἀνάμεσα στούς ὥριμους καί τούς νεολαίους. Κι' ἐπειδή στήν περίπτωσή μας ἡ Νεολαία εἶναι ἐνσωματωμένη στό Κίνημά μας, αὐτή ἡ ἀντιπαράθεση πολλές φορές παρουσιάζεται σάν μιά ἀντίθεση μέσα στούς κόλπους τοῦ Κινήματός μας. Ὀφείλεται ἄραγες στό χάσμα τῶν γενεῶν; Καί τί σημαίνει αὐτό τό κλισέ; Ἀναμφισβήτητα ὑπάρχει διαφορά ἀνάμεσα στόν νέο καί τόν ὥριμο, πού ἔχει σχέση μέ τήν ἡλικία μά καί ταυτόχρονα μέ τή θέση τοῦ νεολαίου καί τοῦ ὥριμου στήν κοινωνική δομή. Βιολογικά ὁ νεολαιίστικος χῶρος σημαδεύεται ἀπό πλαστικότητα καί εὐαισθησία. Καί ἡ δραστηριότητα τοῦ νεολαίου χαρακτηρίζεται πάντα ἀπό μιά συνολική ἀναζήτηση πάνω σ' ὅλο τά φάσμα τῶν προβλημάτων -πολιτικῶν, κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν- στά πλαίσια τῆς καθημερινῆς ἐπαφῆς του μέ τή ζωή, στήν προσπάθειά του νά ὁλοκληρωθεῖ καί ν' ἀφήσει τήν σφραγίδα του στήν πορεία τῆς κοινωνίας στήν ὁποία ἀνήκει. Καί εἶναι φυσικό, κατά συνέπεια, νά χαρακτηρίζεται ἡ ὅλη του δραστηριότητα ἀπό ἀμφισβήτηση καί ἄρνηση τῶν συμβατικῶν ἀξιῶν. Ἀπό μιά ἀποστροφή πρός τίς αὐταρχικές μέθοδες καί θεσμούς. Ἔτσι, εἶναι λογικό νά ἀναμένει κανείς μιά

./..

διαφοροποίηση ἀνάμεσα στίς ἀντιλήψεις, τή νοοτροπία, τήν συμπεριφορά, πού στηρίζονται κατά κύριο λόγο στά διαφορετικά βιώματα. Αὐτός εἶναι ὁ κόκκος τῆς ἀλήθειας πού περιέχεται στό κλισέ "χάσμα τῶν γενεῶν".

Ἀλλά ὅσοι χρησιμοποιοῦν αὐτό τόν ὅρο, αὐτό τό κλισέ, τό κάνουν συνήθως σκόπιμα, ἐκ τοῦ πονηροῦ. Γιατί προσπαθοῦν νά τό ἐμφανίσουν σάν σύγκρουση πολιτική καί ἰδεολογική. Καί τοῦτο, γιατί αὐτό διευκολύνει τόν ἀποπροσανατολισμό, τήν συγκάλυψη τῶν πραγματικῶν ἀντιθέσεων μέσα στήν κοινωνία, τό πέρασμα ἀπολίτικων ἀντιθέσεων μέσα στόν Λαό. Ἡ πάλη τοῦ καινούργιου μέ τό παλιό, ἡ πάλη ἀνάμεσα στήν ἀλλαγή καί τήν συντήρηση, δέν εἶναι καί δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀντίθεση ἀνάμεσα σέ νέους καί σέ γέρους.

Πέρα ἀπ'τήν διαφορά πού στηρίζεται στήν ἡλικία, ὑπάρχει βέβαια καί ἡ διαφορά πού ξεπηδᾶ ἀπό τό γεγονός πώς ὁ νεολαῖος βρίσκεται κοινωνικά σέ μεταβατική φάση. Πώς βρίσκεται στίς ἀρχές τῆς πορείας πού ὁδηγεῖ στήν τελική του ἔνταξη στήν παραγωγή καί πού τελικά θά προσδιορίσει τίς συμμαχίες του. Κι'εἶναι φυσικό γι'αὐτό τόν λόγο ὁ νεολαιίστικος χῶρος νά ἀποτελεῖ τό κύριο πεδίο μάχης καί ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στίς δυνάμεις τῆς συντήρησης καί τῆς ἀλλαγῆς. Στήν βιολογική ἀναπαραγωγήτῆς κοινωνίας ἡ ἄρχουσα τάξη καί τό κατεστημένο παρεμβαίνουν χρησιμοποιόντας ὅλα τά μέσα γιά τήν συντήρηση τοῦ συστήματος. Δυό εἶναι οἱ βασικοί μηχανισμοί πού διαθέτουν. Ὁ ἕνας εἶναι τό πέρασμα τῶν ἀξιῶν τῆς ἄρχουσας τάξης. Τό πέρασμα δηλαδή τῆς ἰδεολογίας τῆς ἄρχουσας τάξης. Ἡ παιδεία, ἡ ψυχαγωγία, διαμορφώνονται γιά νά ὑπηρετήσουν αὐτόν τόν στόχο. Ταύτόχρονα, λειτουργεῖ κι'ἕνας ἄλλος μηχανισμός. Ἀφορᾶ τήν ἐπάνδρωση τῆς κρατικῆς μηχανῆς καί τήν στελέχωση τῶν ἡγετικῶν θέσεων σ'ὅλους τούς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἐδῶ πρόκειται γιά μιά διαδικασία ἐπιλογῆς καί ἀφομοίωσης γιά τήν διαμόρφωση νεολαίων πού θά ἐπανδρώσουν

τά στηρίγματα τοῦ συστήματος στήν ἐπόμενη ἱστορική φάση.

*

* *

Εἶναι γενική ἡ διαπίστωση πώς ἡ ἑλληνική Νεολαία εἶναι ριζοσπαστικοποιημένη, πώς εἶναι πολιτικά προσανατολισμένη πρός τή μεγάλη ἀλλαγή. Ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῆς ἑλληνικῆς νέας γενιᾶς ἔχει τίς καταβολές της σέ τάξεις καί στρώματα πού συγκρούονται μέ τήν σημερινή κοινωνική δομή καί τήν πολιτική της ἔκφραση. Ἐπιπρόσθετα ὅμως, ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν νέων πού μετέχουν ἐνεργά στήν παραγωγή ἀνήκει σέ κεῖνες τίς τάξεις καί τά στρώματα πού εἶναι ἀντικείμενα μιᾶς ἰδιαίτερα στυγνῆς οἰκονομικῆς ἐκμετάλλευσης καί πολιτικῆς καταδυνάστευσης ἀπ'τό ξένο καί ντόπιο οἰκονομικό κατεστημένο. Ἔτσι, ἡ Νεολαία μας, τόσο ἀπό τήν κοινωνική καταγωγή της ὅσο καί ἀπό τήν διαμόρφωση τοῦ παραγωγικοῦ της ρόλου, ἀνήκει ὀργανικά στό κοινωνικοπολιτικό φάσμα τῶν καταπιεζόμενων τάξεων καί στρωμάτων. Κατά συνέπεια, ἡ Νεολαία σάν κοινωνική κατηγορία στήν χώρα μας συμπαρατάσσεται καί εἶναι ἄρρηκτα δεμένη μέ τίς δυνάμεις τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς.

Ἀλλά ἡ Νεολαία μας εἶναι ταυτόχρονα κληρονόμος τῶν ἡρωικῶν καί ἀγωνιστικῶν παραδόσεων τῶν προηγούμενων γενιῶν. Ἀνεξάρτητα ἀπό κομματική τοποθέτηση, ἡ σημερινή ἑλληνική Νεολαία ἔχει κληρονομήσει σάν ὑποθήκη καί παράδοση τούς ἀγῶνες τῆς γενιᾶς τῆς ΕΠΟΝ, τῆς γενιᾶς τῶν δημοκρατικῶν ἀγώνων ἀνάμεσα στό 1961 καί 1967 καί, τέλος, τῆς γενιᾶς τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ συνέχιση καί ὁλοκλήρωση τοῦ ἀγώνα -ὁλοκλήρωση πού διαφαίνεται στόν ὁρίζοντα τῆς νέας γενιᾶς-ἀποτελεῖ γι'αὐτήν ἀνυποχώρητη ἐπιλογή. Κι'αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἀγωνιστική ὑποχρέωση εἶναι ὁ πολιτικός καί ἰδεολογικός συνεκτικός

δεσμός τοῦ νεολαιίστικου χώρου. Δένει τή νεολαία σάν πολιτική δύναμη μέ τήν παράδοση τοῦ χτές καί τήν προοπτική τοῦ αὔριο.

Ποιά εἶναι ἡ ἑλληνική Νεολαία (ἡλικία 15-20); Εἶναι δυό ἑκατομμύρια περίπου. 500.000 νέοι ἐργάτες. 300.000 γεωργοί. 500.000 στό γυμνάσιο καί τά λύκεια. 200.000 σέ τεχνικές καί ἐπαγγελματικές σχολές. 80.000 σ'ἀνώτατες σχολές. 50.000 νέοι ἐπιστήμονες. 150.000 στρατευμένοι. Ἀντιπροσωπεύει στό σύνολό της τό 30% τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Ἀντιμετωπίζει ἐκρηκτικά προβλήματα ὁ νεολαῖος, σ'ὅποιο χῶρο κι'ἄν βρίσκεται. Κι'αὐτό ξεπηδᾶ τόσο ἀπό τήν θέση τῆς Νεολαίας μας στήν σημερινή κοινωνικο-οικονομική δομή τῆς χώρας μας, ὅσο καί ἀπό τήν θέση τῆς χώρας μας στά πλαίσια τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ. Ἡ Νεολαία μας, σέ μεγάλο βαθμό, ἀντιμετωπίζει τά ἴδια προβλήματα μέ τίς Νεολαῖες ὅλων τῶν χωρῶν πού βρίσκονται στό περιθώριο τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ κι'ἀποτελοῦν ἔτσι ἀντικείμενο τῆς πιό στυγνῆς ἐκμετάλλευσης

Οἱ αὐταρχικές δομές, οἱ ἀναχρονιστικές μέθοδες, ἡ ἐπιστημονική μετανάστευση καί διασπορά, ἡ σπουδαστική μετανάστευση, ἡ ἐπαγγελματική ἀβεβαιότητα, ἀντανακλοῦν τά προβλήματα πού ξεπηδοῦν ἀπ'τήν πολύμορφη ἰμπεριαλιστική ἐξάρτηση τῆς χώρας μας. Ἡ ἐπιστημονική καί τεχνολογική ἐξάρτηση συνυπάρχει μέ τήν οἰκονομική ἐξάρτηση. Γι'αὐτό, ἡ διάρθρωση τῆς μέσης, ἀνώτερης καί ἀνώτατης Παιδείας μας φέρνει τά χτυπητά σημάδια τῆς ἐξαρτημένης δορυφορικῆς καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης, πού ἐκφράζεται: Πρῶτο, μέ τίς φεουδαρχικές δομές στά Πανεπιστήμια, τίς Τεχνικές Σχολές καί τά Γυμνάσια, τήν τροχοπέδηση τῆς ἐξέλιξης τῶν ἐπιστημῶν, τήν δημιουργία ἀντιδραστικοῦ κατεστημένου, τά στεγανά καί τόν ἀστυνομικό ἔλεγχο τῆς σκέψης καί τῆς ἔκφρασης. Δεύτερο, μέ τόν προσανατολισμό τῶν

σπουδῶν στίς ἀνάγκες τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλίων. Τρίτο, μέ τήν ἀβεβαιότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς κατοχύρωσης, τήν ἀνυπαρξία προγραμματισμοῦ στίς μεταπτυχιακές σπουδές, τήν παντελῆ ἔλλειψη ἰνστιτούτων ἔρευνας. Τά φροντιστήρια, ἡ Ἰδιωτική Ἐκπαίδευση, τά νυχτερινά σχολεῖα, πού καταντᾶνε μάστιγα τῶν μαθητῶν καί τῶν σπουδαστῶν, διαλύουν κάθε αὐταπάτη γιά "δωρεάν παιδεία" καί "ἴσες εὐκαιρίες".

Τό μεγαλύτερο ποσοστό τῶν νέων πού ἐργάζονται στήν βιομηχανία, τήν βιοτεχνία, τό χωράφι, δέν ἔχουν καμμιά εἰδίκευση, δέν περνᾶν ἀπό κανένα κατευθυντήριο σύστημα ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ. Ἐντοπίζονται παντοῦ καί κάθε μέρα ζητήματα ἄνισης μεταχείρισης πού ἀναφέρονται σέ διακρίσεις ἡλικίας καί φύλου καί στίς εἰδικές σχέσεις μαθητευομένου. Ἡ ἀνεργία καί ἡ ὑποαπασχόληση χτυπάει πρῶτα ἀπ' ὅλα τούς νέους ἐργαζόμενους. Ἡ μετανάστευση, ἐσωτερική καί ἐξωτερική, εἶναι μιά μόνιμη πληγή γιά τά νιάτα καί πιό συγκεκριμένα γιά τά νιάτα τῆς ὑπαίθρου. Οἱ μισθοί, τά μεροκάματα, οἱ συνθῆκες δουλειᾶς καί διαβίωσης, ἡ αὐθαιρεσία τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί τῆς ἐργοδοσίας, ἡ κοινωνική ἀσφάλιση, ἡ παροχή ἀδειῶν, εἶναι ὅλα ὑποταγμένα σ' ἕνα πλέγμα διακρίσεων, πού ἔχουν στόχο τήν στυγνή ἐκμετάλλευση καί τήν καταπίεση τῆς ἐργαζόμενης Νεολαίας.

Αὐτές εἶναι οἱ ἀντικειμενικές συνθῆκες πού καθιστοῦν καί δυνατό καί ἀπαραίτητο νά ἀναπτυχθοῦν τά μαζικά κινήματα τῆς Νεολαίας, μέσα ἀπό τά ὁποῖα οἱ μάζες τῆς νέας γενιᾶς θά κατακτήσουν μιά προοδευτική συνείδηση καί πολιτική κατεύθυνση. Πάνω σ' αὐτή τήν ἀδήριτη ἀνάγκη στηρίζεται ἡ συγκρότηση καί λειτουργία τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων τῆς νέας γενιᾶς, πού πρέπει νά παίξουν πρωτοποριακό ρόλο συνδέοντας στερεά τό νεολαιίστικο κίνημα μέ τό Λαϊκό κίνημα καί τούς φορεῖς του.

./..

*

* *

Ἡ Νεολαία τοῦ ΠΑΣΟΚ ἔχει τρεῖς συγκεκριμένες καταβολές, προέρχεται ἀπό τήν συμβολή τριῶν ρευμάτων. Πρῶτο, ἀπό τήν γενιά τοῦ δεύτερου ἀνένδοτου ἀγώνα, πού προδικτατορικά ἦταν ἡ πιό προβληματισμένη καί συνειδητή τάση τῆς ἀριστερῆς πτέρυγας τῆς Ἕνωσης Κέντρου. Δεύτερο,ἀπό τήν γενιά πού ἔδωσε τίς μάχες της στά πλαίσια τῆς ἀριστερᾶς πού στήν χρονική διαδρομή πῆρε στάση κριτική ἀπέναντι στούς παραδοσιακούς φορεῖς. Τρίτο,ἀπό τήν ἐπαναστατική γενιά τοῦ Πολυτεχνείου.

Αὐτοί οἱ νέοι, μέ τήν διαφορετική προέλευση καί τά διαφορετικά τους βιώματα, πρίν ἀκόμα ἀποκτήσουν κοινό πολιτικό καί ἰδεολογικό πιστεύω, εἶχαν περάσει καί σταθεῖ ὄρθιοι -ὁ καθένας στό μετερίζι του- ἀπό τό πολιτικό χωνευτῆρι τῆς ἑφταετίας, σφυρηλατόντας μεταξύ τους,σ'ὅλους τούς χώρους, ἀκατάλυτους ἀγωνιστικούς δεσμούς. Ἡ σημερινή ριζοσπαστικοποίηση καί πολιτική ὡριμότητα τῆς Νεολαίας μας εἶναι ἡ νομοτελειακή κατάληξη μιᾶς μακρόχρονης διεργασίας καί ἐξέλιξης,πού στά πλαίσια τῆς καθημερινῆς πολιτικῆς δράσης καί ἀγώνα, διαμόρφωσε μιά ἀδιάσπαστη καί ὁμοιογενῆ πολιτική ἑνότητα. Θά πρέπει νά τονίσουμε, πώς βασικός σταθμός γιά τήν συσπείρωση τῶν δυνάμεων τῆς Νεολαίας μας ἦταν ἡ λαϊκή ἐξέγερση τοῦ Νοέμβρη τοῦ '73. Ἐκεῖ, τό νεολαιίστικο κίνημα ἔγραψε μέ αἷμα τήν δική του ἱστορία καί ἐντόπισε τήν ρίζα τῶν προβλημάτων τοῦ τόπου μας.Τήν ἐξάρτηση τῆς χώρας μας ἀπό τά ἱμπεριαλιστικά κέντρα τῆς Δύσης καί τά ντόπια προγεφυρώματά της.

*

* *

*

* *

Μέ τήν ὁλοκληρωτική ἐνσωμάτωση τῆς Νεολαίας τοῦ ΠΑΣΟΚ στό Κίνημα, τῆς δόθηκε ἡ ἀνεπανάληπτη εὐκαιρία νά συμμετέχει ἐνεργά καί ἰσότιμα στήν διαμόρφωση τῆς στρατηγικῆς καί τῆς τακτικῆς τοῦ Κινήματος, διατηρόντας παράλληλα τήν δική της ἔκφραση καί λειτουργία.

Ἡ μακροπρόθεσμη προοπτική γιά τή Νεολαία πού ἔχουμε τώρα χαράξει, ὕστερα ἀπό μιάν ἐμπειρία σχεδόν τριῶν χρόνων, καθορίζεται ἀπό τούς παρακάτω ἄξονες: Πρῶτο: Διατήρηση τῆς ἰσορροπίας καί κατοχύρωσή της στήν πράξη, ἀνάμεσα στήν ἰδιαίτερη ἔκφραση πού πρέπει νά ἔχει ἡ Νεολαία καί στήν συμβολή της στή μαζική πολιτική δράση τῶν Τοπικῶν καί Κλαδικῶν Ὀργανώσεων γύρω ἀπό τά προβλήματα τοῦ ἐργαζόμενου Λαοῦ. Δεύτερο: Προγραμματισμένη δουλειά γιά τήν ἰσομερῆ ἀνάπτυξη ὅλων τῶν χώρων τῆς Νεολαίας μέ εἰδικότερο βάρος στήν ἐργαζόμενη, τήν ἀγροτική καί στό σπουδαστικό κίνημα τῶν μέσων καί κατώτερων Σχολῶν τῆς Τεχνικῆς Παιδείας. Τρίτο: Προγραμματισμένη δουλειά γιά τό ἀνέβασμα τοῦ ἰδεολογικοῦ καί πολιτικοῦ ἐπιπέδου τῆς Νεολαίας μέ ἄμεσο στόχο τήν ἀριθμητική καί ποιοτική αὔξηση τοῦ στελεχιακοῦ δυναμικοῦ. Τέταρτο: Προγραμματισμένη πολιτική δράση καί παρέμβαση τῆς Νεολαίας σέ ὅλους τούς νεολαιίστικους χώρους -στή δουλειά, τή μόρφωση, τήν ψυχαγωγία- γιά τό ξεσκέπασμα καί ἀποδυνάμωμα τῶν ἰδεολογικῶν καί πολιτικῶν θέσεων πού προωθεῖ τό ντόπιο καί ξένο κατεστημένο. Ἡ Νεολαία μας, μέ πλαίσιο ἀγώνα "ψωμί-δουλειά-

./..

λευτεριά" πρέπει ν'ἀναπτύξει καί νά στεριώσει πλατειά, ἑνωτικά, δημοκρατικά, διεκδικητικά μαζικά κινήματα στούς τόπους κατοικίας, στούς χώρους δουλειᾶς, μόρφωσης καί ψυχαγωγίας.

Ἐμεῖς τοῦ ΠΑΣΟΚ πιστεύουμε πώς τά συνολικά προβλήματα τῆς Νεολαίας δέν μποροῦν νά βροῦν τή λύση τους στά πλαίσια τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς δομῆς. Καί τοῦτο γιατί ἀποτελοῦνε ἔκφραση τοῦ καπιταλιστικοῦ χαρακτήρα τῆς κοινωνίας μας καί τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης τῆς χώρας μας. Γι'αὐτό στοχεύουμε ριζικές ποιοτικές ἀλλαγές, παλεύουμε γιά τόν σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Αὐτό ὅμως, δέν σημαίνει ὅτι ἐφησυχάζουμε καί ἁπλά περιμένουμε ἤ ὅτι εἶμαστε δέσμιοι τοῦ "ὅλα ἤ τίποτα". Ἀντίθετα, εἶμαστε στήν πρώτη γραμμή γιά τά καθημερινά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ Λαός, προωθόντας τήν ἀγωνιστική κατάκτηση αἰτημάτων καί ἐπιφέροντας ὁριακές ἀλλαγές πού καλυτερεύουν τήν θέση τῶν ἐργαζομένων. Γιατί ἡ γενική, ἡ ριζική κοινωνική ἀλλαγή συνδέεται ἄρρηκτα μέ τούς βραχυπρόθεσμους καί τούς ἐπί μέρους διεκδικητικούς ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας.

*

* *

Θᾶτανε λάθος νά ἀγνοήσουμε τήν παρουσία προβλημάτων στόν χῶρο τῆς Νεολαίας. Γιά νά παίξει τόν ἱστορικό ρόλο πού τῆς ἀνήκει ἡ Νεολαία στά πλαίσια τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στήν χώρα μας, γιά νά φανεῖ ἀντάξια τῶν μεγάλων ἀγωνιστικῶν παραδόσεων πού ἔχει κληρονομήσει, γιά νά ὁδηγήσει τελικά στή μεγάλη καί ριζική ἀλλαγή, θά πρέπει νά ἀντιμετωπίσει καί νά ἀντιμετωπίζει καθημερινά νοοτροπίες, τάσεις καί κλῖμα, πού διοχετεύεται ἀπό πολλές πηγές σκόπιμα ἤ ὄχι, μά πού ἀποδυναμώνει τό νεολαιϊστικο κίνημα καί τό ἀποσυνδέει ἀπό τό γενικώτερο λαϊκό κίνημα τῆς χώρας. Τρεῖς εἶναι οἱ κίν-

δυνοι. Ἡ φυγή, δογματισμός, σεχταρισμός. Στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖς καί στίς περισσότερες χῶρες τῆς Δύσης, ἀλλά ὄχι μόνο τῆς Δύσης προωθήθηκε ἡ φυγή σάν μέθοδος ἀποδυνάμωσης τοῦ νεολαιίστικου κινήματος. Στή συνολική ἀναζήτηση τοῦ κάθε νέου γιά τήν τοποθέτησή του καί τόν ρόλο του στά πλαίσια τῆς κοινωνίας στήν ὁποία ζεῖ, εἶναι πολύ θελκτικό τό ὅραμα πού ἐκπληρώνει ὅλους τούς πόθους καί ὅλες τίς προσδοκίες του. Μέ τόν δυναμισμό τῆς νιότης ρίχνεται στό καμίνι τῆς πολιτικῆς πάλης, μέ τήν ἐλπίδα καί τήν πίστη πώς ἡ ἀλλαγή, ἡ πράγμάτωση τοῦ ὁράματός του, βρίσκεται κοντά. Στήν σύγκρουση πού ἀκολουθεῖ μαθαίνει πώς ὁ δρόμος εἶναι ἀνηφορικός, πώς ὑπάρχουν ἱστορικές νομοτέλειες, πώς ὁ καθένας μας κάνει τήν δικιά του προσφορά σ'ἕνα οἰκοδόμημα πού ἔχει ἄγνωστη προέκταση στό μέλλον.Αὐτό μπορεῖ νά καταλήξει εὔκολα στήν φυγή, στό μηδενισμό, στήν στατικότητα. Νά μετατρέψει τό νεολαιίστικο κίνημα σέ κίνημα διαμαρτυρίας χωρίς σταθερό πολιτικό προσανατολισμό. Μιά τέτοια ὅμως κατάληξη εἶναι μοιρολατρεία καί ἐκφυλισμός καί δημιουργεῖ ἀρνητικές ἐντυπώσεις στίς λαϊκές μάζες πού εἶναι δεμένες μέ παραδόσεις καί ἔθιμα. Ὁ νέος, μπροστά στήν ἀντίσταση τοῦ κατεστημένου σέ κάθε ἀλλαγή, μπροστά στήν καταπίεση καί τήν ἐκμετάλλευση, πρέπει νά ἀπαντάει μέ μεθοδευμένη, ὀργανωμένη πολιτική πάλη. Μέ τήν φυγή ἀναγνωρίζει ὁ νέος ἐκεῖνες ἀκριβῶς τίς δομές πού θέλει νά ἀρνηθεῖ. Καί λύνει ἴσως φαινομενικά ὑπαρξιακά του προβλήματα χωρίς ποτέ νά ἀντιπαρατίθεται στίς κοινωνικές ρίζες πού παράγουν καί ἀναπαράγουν τά σύνθετα προβλήματα τῆς γενιᾶς του. Ὁ δογματισμός, ἡ τυφλή προσήλωση σέ κάποια γνώση πού διαμορφώθηκε σ'ἄλλες ἐποχές καί κάτω ἀπό ἄλλες ἱστορικές συνθῆκες, εἶναι κι'αὐτός στό κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, μιά μορφή φυγῆς. Γιατί ἀναπόφευκτα ἀποτέλεσμα τοῦ δογματισμοῦ εἶναι ἡ ἀποκοπή ἀπ'τήν καθημερινή πραγματικότητα, πού ὁδηγεῖ

σέ προβληματισμούς ἄσχετους ἀπό κείνους πού χαρακτηρίζουν τήν διαλεκτική τῶν ἀντιθέσεων τοῦ παρόντος,γιατί διαμορφώνει ἕνα ἄκαμπτο πλαίσιο ἀνάλυσης τῆς κοινωνικῆς πραγματικότητας πού τήν παραμορφώνει καί ὁδηγεῖ σέ λαθεμένες ἐκτιμήσεις, σέ λαθεμένη στρατηγική καί τακτική. Ὁ Μαρξισμός, σάν μέθοδος ἀνάλυσης τῶν νόμων κίνησης τοῦ καπιταλισμοῦ, σάν ἡ πιό βαθειά ἑρμηνεία τῆς δυναμικῆς τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς μέσα ἀπ'τήν πάλη τῶν τάξεων, δέν ἔχει ξεπεραστεῖ ἀπό κανένα σύστημα σκέψης. Εἶναι τό πιό καλό ἐργαλεῖο γιά ἀνάλυση καί πάλη πού διαθέτουμε. Ἡ κωδικοποίηση ὅμως τῆς ἐμπειρίας ἄλλων λαϊκῶν κινημάτων πού ἔδρασαν σ'ἄλλες ἐποχές καί σ'ἄλλες χῶρες καί ἡ μετατροπή τους σέ τυφλούς καθοδηγητικούς κανόνες στούς κοινωνικούς καί πολιτικούς ἀγῶνες τοῦ σήμερα, ἐδῶ, ἀποτελεῖ λάθος. Ἀποπροσανατολίζει καί ἀποδυναμώνει τό λαϊκό κίνημα. Καί δέν εἶναι ἴσως γι'αὐτό πολύ παράξενο τό γεγονός ὅτι στίς πιό καταπιεσμένες χῶρες ἀπ'τό παγκόσμιο καπιταλισμό ἡ δογματική φιλολογία κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα καί ἄνετα. Χρειάζεται ἄραγες νά θυμίσω τήν ἐφταετία; Δογματικά μαρξιστικά ντοκουμέντα μποροῦσαν εὔκολα νά ἀγοραστοῦν. Ὄχι ὅμως βιβλία πού ἀφοροῦσαν τούς πρόσφατους ἀγῶνες τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Εδικ Εἰδικώτερα στήν χώρα μας, ὁ δογματισμός ἀποπροσανατολίζει τούς ἀγωνιστές τοῦ λαϊκοῦ κινήματος ἀπό τό λπρόβλημα-κλειδί, πού εἶναι ἡ κοινωνική, οἰκονομική, πολιτική, πολιτιστική καί στρατιωτική ἐξάρτηση τῆς χώρας μας ἀπ'τά μητροπολιτικά κέντρα τοῦ Δυτικοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ - πραγματικότητα πού προσδιορίζει ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ ἐργαζόμενου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶναι κατά πρῶτο λόγο ἐθνικοαπελευθερωτικός ἀγώνας. Τέλος, κάθε <u>σεχταριστική</u> ἀντίληψη ὑπονομεύει τό λαϊκό κίνημα. Ἡ σοσιαλιστική ἀλλαγή θά πραγματοποιηθεῖ μονάχα ἀπό ἕνα μαζικό, δημοκρατικό, ἀγωνιστικό λαϊκό κίνημα. Κάθε πράξη πού τό ἀποδυναμώνει εὐνοεῖ τόν ἀντίπαλο, τίς δυνάμεις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Κάθε πράξη καί κάθε θέση πού διασπᾶ τή Νεολαία ἀπό τόν

έργαζόμενο ἑλληνικό Λαό, τούς ἀγρότες, τούς ἐργάτες, τούς βιοτέχνες, τούς μισθωτούς, τούς μικροεπαγγελματίες, στόν βωμό μιᾶς κάποιας ἀριστερῆς ἤ ἀριστερίστικης "γνησιότητας" τελικά ὁδηγεῖ σέ ἀνάσχεση τῶν καταπιεζόμενων μαζῶν τῆς χώρας μας.

Ἡ ἑνότητα Νεολαίας κι ὅλων τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας, ὅλων ἐκείνων πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο στυγνῆς ἐκμετάλλευσης ἀπό τό μονοπωλιακό κεφάλαιο στά πλαίσια τοῦ σύγχρονου ἰμπεριαλισμοῦ, ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιά τή νίκη. Ἡ πολιτικά ὥριμη Νεολαία τοῦ ΠΑΣΟΚ μέ βαθειά ἐπίγνωση αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας θά δώσει τό παρόν θά παίξει τόν πρωτοποριακό της ρόλο καί χέρι-χέρι μέ τόν Ἕλληνα έργαζόμενο θά ὁδηγήσει στή Νίκη καί τή μεγάλη ἀλλαγή.